Міхаіл Баярын

УЗОРЫ СВАДЗЕІ

6. Грамада

МОВА ДЗЕЙ

Мова, у якой у імёны згорнуты ад'явы дзей, завецца *мовай дзей*. Мова дзей можа ўтвараць зьмест дзей, пачынаць і завяршаць дзеі.

КІРАВАНЬНЕ

Кіраваньне дзеямі адбываецца праз утварэньне пасьлядоўнасьцяў перакладу моваў дзей. Мова дзей магчыміць кіраваньне дзеямі. Кіраваньне дзеямі пачынае і завяршае дзеі, чытае і ўтварае зьмест дзей.

КОЛА ДЗЕЙ

Узнаўленьне дзеі мовай дзеі ўтварае *кола дзей*. Кола дзей мае ўмовы ўваходу і выхаду з кола. Кіраваньне колам дзей адбываецца мовай будовы. Выкананьне кола можа быць спынена ўмяшаньнем над-дзеі.

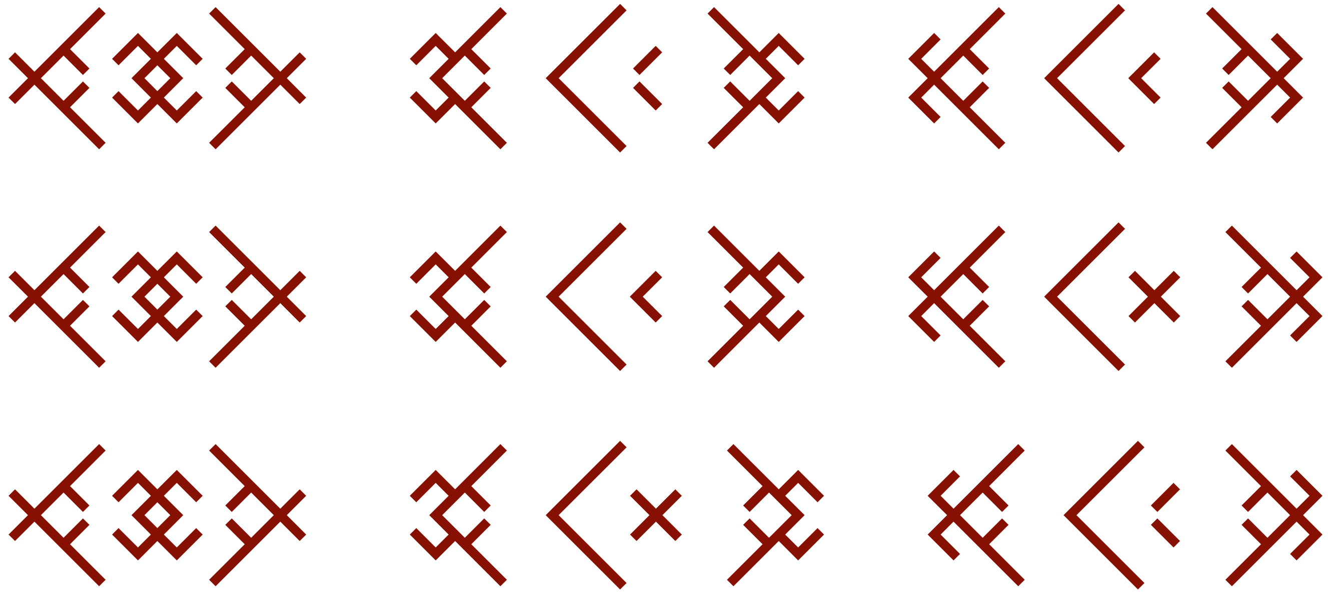

ДЗЕЯ ЧАСУ

Дзея часу кіраваньня ўтвараецца дзеля кіраваньня адначаснасьцю і пасьлядоўнасьцю дзей. *Дзея часу* ўзнаўляе чыстае кола дзей, што складаюцца з чыстых прачынаў і канцоў. Час глыбіцца. Дзеі, утвораныя дзеяй часу, зьяўляюцца ўмовамі ўваходу ў першасныя колы дзей. Першасны трымт стварае найменшую адзінку часу. Дзея часу спараджае першасны трымт. Іншыя колы дзеяў спараджаюць другасныя трымты, што зьяўляюцца ўмовамі ўваходу ў другасныя колы дзей.

ГРАМАДА

Дзея, што ўваходзіць у грамаду, завецца *грамай*.

ГРАМА

Дзеі, зьвязаныя мовай дзей, утвараюць *грамаду*.

НАД-ДЗЕЯ

Дзея, што мае мову кіраваньня ўдзеямі, завецца *над-дзеяй*. Над-дзея мае доступ да ўтварэньня і чытаньня зьместу ўсіх сваіх удзей.

МОВА ГРАМАДЫ

Для над-дзеі грамада - гэта *мова грамады*. Над-дзея кіруе грамадой так, як мова кіруе імёнамі і аб'ёмамі.

РАЗГОРТ

Прызначэньне аб'ёму для імені завецца *згортам*. З гледзішча імені прызначэньне аб'ёму зьяўляецца яго *разгортам*. Згорт зьяўляецца ўдзеяй і можа ўтвараць пасьлядзеі, *неразгорты* аб'ёмаў у імёны.

РОСТ ГРАМАДЫ

Перазгорты могуць быць часткай мовы будовы. Будовай перазгортаў мова над-дзеі зьдзяйсьняе *рост грамады*. Мова грамады спараджае, утварае і вырошчвае дзеі для прызначэньня аб'ёму пэўным грамам. Цягам росту грамады грамы могуць зьяўляцца і выдаляцца, у выніку будова гарамады можа цалком зьмяніцца.

ГРАМАДА ГРАМАДАЎ

Мова грамады становіць яе будову. Імёны мовы грамады могуць быць разгорнуты дзеямі, што таксама зьмяшчаюць свае мовы дзей. Гэта ўтварае *грамаду грамадаў*, а яе мова стаецца мовай моў. Такім чынам грамы грамады самі могуць быць грамадамі.

САМАРАЗГОРТ

Імёны мовы грамады могуць быць разгорнуты самой мовай грамады - утварацца паводле яе вобразу і падабенства, мець тую самую будову. Так над-дзея ўваходзіць у свае імёны і зьдзяйсьняе *самаразгорт*. Над-дзея дасягае самаразгорту так, як прачын уваходзіць у мярэжу свадзеі, ствараючы сёмую падзею, асобу.

САМАЎСПРЫМАНЬНЕ

Самаразгорнутая грамада дасягае *самаўспрыманьня*. Яна сама стаецца ўсімі грамамі грамады і ўзаеміць сама з сабой, спаўняючы ўсе магчымасьці сваёй мовы.

МІЖПРАЗОРА

Грамы, прызначаныя мовай грамады дзеля ўспрыманьня выказаў іншых грамаў ды выражэньня выказаў іншым грамам, становіць *міжпразору*. Міжпразора мае прастору выказу і прастору ўспрыманьня. Мова грамады чытае прастору выказу і абнаўляе прастору ўспрыманьня. Міжпразора ёсьць такой самай часткай мовы грамады, як і засталыя грамы.

ГРАМАДЗЕЯ

Размова грамаў называецца *грамадзеяй*. Свадзея, што ствараецца грамай у прасторы выражэньня, чытаецца толькі яе над-дзеяй. Зьмест прасторы ўспрыманьня цалком вызначаецца мовай над-дзеі. Грама атрымлівае зьмест іншых грамаў і выказвае свой зьмест іншым грамам толькі праз сваю міжпразору. Іншая грама зьяўляецца як вобраз у міжпразоры. Зьвяртаючыся да іншых грамаў, грама размаўляе толькі з сваёй над-дзеяй.

ПРАСТОРА ЎСПРЫМАНЬНЯ

Прастору ўспрыманьня складаюць дзеі з празорамі ўспрыманьня. Прастору ўспрыманьня цалком вызначае мова над-дзеі. Дзеі ўспрыманьня - гэта падмовы празораў успрыманьня, дачын якіх штораз абнаўляецца новай пасьлядзеяй.

ПРАСТОРА ВЫРАЖЭНЬНЯ

Прастору выражэньня складаюць дзеі з празорамі выражэньня. Прастору выражэньня абнаўляе сама грама. Гэта празоры выражэньня, дачын якіх штоpазу абнаўляецца новай пасьлядзеяй выказу.

МОВАЎТВАРАЛЬНІК

Мова, што ўтварае іншую мову, завецца *моваўтваральнікам*. Моваўтваральнік зьяўляецца часткай мовы грамады. Моваўтваральнік ператварае размову грамы і над-дзеі ў мову грамы.

СУПАДОБА

Моваўтваральнік магчыміць *супадобу* сетак свадзеі грамаў. Моваўтваральнік робіць размову грамаў міжвольнай.

СУМОЎЕ

Грамадзея пасродкуецца над-дзеяй. Грама можа ўтварыць сваю ўласную мову для падпарадкаваньня мовы над-дзеі. Разьмеркаваная мова грамаў, што ўтвараецца праз грамадзею, завецца *сумоўем*. Праз сумоўе грамы атрымліваюць незалежнасьць ад мовы над-дзеі.

ПРАТВОРА

Часткай мовы над-дзеі зьяўляецца мова рэчыва. Мова рэчыва над-дзеі становіць *пратвору* грамады.

СУТВОРА

Сумоўе ёсьць сродкам стварэньня *сутворы* грамады. Сутвора ёсьць супольны твор грамаў, мова агульных узораў для ўзнаўленьня, што ўтвараецца іх сумовай. Сутвора зьяўляецца цэлем самаразгорту.

ВЫТВОРА

Падпарадкаваньне пратворы сутворай становіць *вытвору* грамады. Да вытворы належаць толькі рэчы і словы, што паходзяць з сутворы грамады.

ГРАМАДЗТВА

Разьмеркаваная грамада, якую ўтвараюць грамы праз сваё сумоўя паверх мовы грамады, называецца *грамадзтвам*.

ЦЕЛА

Цела грамы ўтвараецца ў пратворы грамады. Цела падпарадкоўваецца выказам грамы, якія адпавядаюць правілам мовы пратворы. Тоеснасьць з вобразам цела зьяўляецца часткай мовы грамы.

СТАНЫ ЎСПРЫМАНЬНЯ

Закрыцьцё ўсіх дзей успрыманьня складае стан неўспрыманьня. Адкрыцьцё празораў, невыканальных для мовы грамады, складае стан самаўспрыманьня. Адкрыцьцё дзей празораў, выканальных для мовы грамады, складае іншаўспрыманьня.

КОЛА ЎСПРЫМАНЬНЯ

Пераадкрыцьцё дзеяў успрыманьня і выражэньня ўтварае кола ўспрыманьня. Мова грамады завяршае і адкрывае пасьлядзеі празораў. Кола складаецца з трох станаў:

1. неўспрыманьне
2. самаўспрыманьне
3. іншаўспрыманьне
2. самаўспрыманьне
1. іншаўспрыманьне

СІЛА

Выкананьне правілаў грамадзеі вялічыць магчымасьці грамы. Невыкананьне правілаў грамадзеі скарачае магчымасьці грамы. *Сіла* і права грамы - гэта магчымасьці, выдзеленыя ёй мовай грамады.

ЧАРЫ

Толькі намер у празорах выражэньня, а не яго ад'ява ў празорах успрыманьня зьяўляецца ўмовай для правілаў грамадзеі і зьменаў пратворы. Таму свадзея адносна падабенстваў ці нават адсутнасьці дачыну можа мець той самы вынік, што і свадзея адносна дачыну.

ГОЛАД

Голад і ежу ўтвараюць кола *голаду*. Кола голаду прымушае дзеі сканчаць адна адну. Выкананьне правілаў грамадзеі завяршае і ўзнаўляе кола голаду. Невыкананьня правілаў грамадзеі вядзе да зьвяршэньня дзеі грамы. Кола голаду зьяўялецца адначасна колам сьмерці.

ЧАЛАВЕЦТВА

Чалавецтва - ня колькасьць, а якасьць чалавечага. Чалавецтва як якасьць - гэта спосаб грамадаваньня чалавечага. Чалавецтва - гэта грамада людзей, мова чалавецтва. Мова чалавецтва складае прастору памяці чалавецтва. Усё што адбываецца ў чалавецтва адбываецца і захоўваецца ў яго мове.

ПРОДКІ

Мова чалавецтва зьяўляецца Вялікім Продкам людзей, правобразам чалавека, прачалавекам. Складнікі мовы чалавецтва запаўняюцца асобнікам мовы чалавецтва. Так Вялікі Продак нараджаецца ў кожным чалавеку. Так Мова чалавецтва дасягае самаўспрыманьня і бачыць сябе знутры сябе з усіх магчымых гледзішчаў. Першы ўвасоблены чалавек называецца Першым Продкам. Ад Першага Продка ідзе чалавечы род і расьце станова чалавецтва.

НАРОД

Народ - гэта паўната мовы чалавецтва, калі ўсе імёны запоўнены людзьмі. Калі мова чалавецтва перапаўняецца, утвараецца новы малады народ, новае чалавецтва з усёй паўнатой яго мовы. Народы зьвязаныя паміж сабой толькі Вялікім продкам як прасторай памяці.

СЬВЕТ
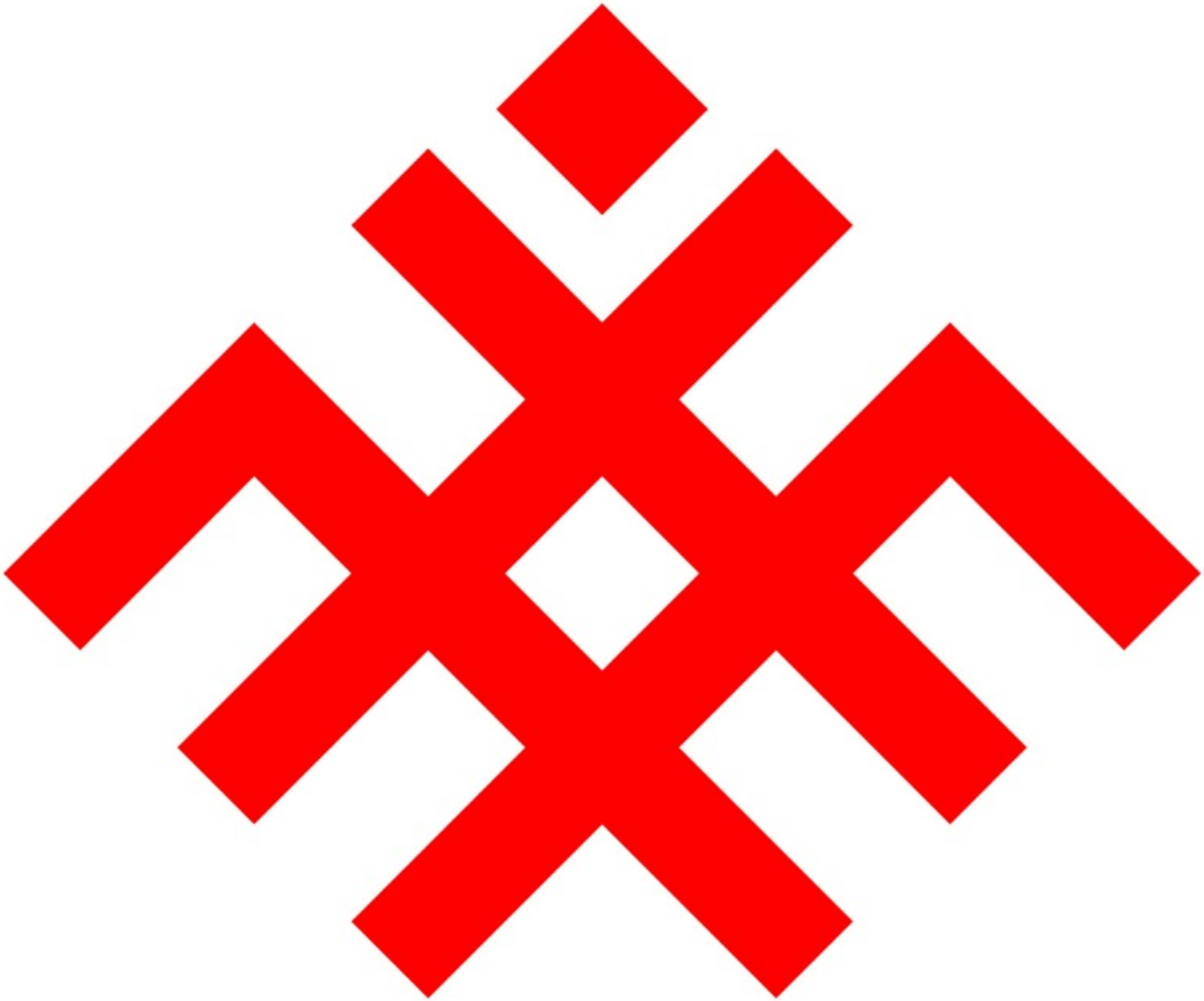
Не чалавецтва існуе ў сьвеце, а сьвет існуе ўнутры мовы чалавецтва. Усе часткі сьветагляду чалавека - неба, зямля, агонь, жывёлы - такія ж часткі мовы чалавецтва, як і складнікі чалавечай грамады. Сьвет, што бачыць чалавек - гэта Вялікі Продак, мова чалавецтва.